

De SAP-LCR spreekt zich categoriek uit tegen elke militaire interventie van het imperialisme in Syrië, of dat nu in een VN-verband gebeurt of op eenzijdig initiatief van de VS, Frankrijk, Groot-Britannië en andere staten.

Het Syrische volk heeft geen nood aan nog meer bommen op haar hoofd, en nog minder aan een militaire interventie met grondtroepen. Het lijdt reeds al te hard onder de oorlog zonder limieten die het leger van het regime en de milities van Hezbollah, met de onbepaalde steun van Iran, Rusland en China, tegen haar voeren. Het Syrische volk heeft steeds het idee van een buitenlandse militaire operatie om het te “bevrijden” afgewezen.

Het Syrische volk heeft nood aan internationalistische steun aan de legitieme democratische en sociale eisen waarvoor het meer dan twee jaar geleden massaal en vreedzaam in opstand is gekomen. Een opstand die het regime eerst met bloederige repressie heeft beantwoord en vervolgens met een totale oorlog, die vandaag al meer dan honderduizend doden heeft gekost.

Het Syrische volk heeft er nood aan dat wapens worden geleverd aan die krachten van het verzet die deze verzuchtingen steunen, en op een niet-confessionele basis strijden, om zich zo te kunnen verdedigen tegen de luchtmacht, de Scud-raketten, de tanks en de chemische wapens waarmee het regime zijn vel wil redden. Het heeft nood aan dringende humanitaire hulp, aangepaste medicijnen en levensmiddelen waaraan op heel wat plaatsen in het land een tekort is.

De imperialistische regeringen lieten Israël chemische wapens (wit fosfor) gebruiken tegen de bevolking van Gaza, en laten Israël het Palestijnse volk wurgen. Ze vonden indertijd allerlei valse voorwendsels om zich van Irak meester te maken, met een slachtpartij tot gevolg. Ze steunden en steunen nog steeds alle dictators die in de regio aan de macht zijn. In Syrië laten ze Bachar-al-Assad al meer dan twee jaar ongestraft zijn eigen volk afslachten.

De gasaanval die op 21 augustus voor honderden burgerdoden zorgde in Ghouta, een voorstad van Damascus die in handen is van de oppositie, is naar alle waarschijnlijkheid gepleegd door de krachten van het regime van Al-Assad. Het is niet de eerste keer. De SAP-LCR deelt de verontwaardiging tegenover deze misdaad. Wij beschuldigen de imperialistische regeringen ervan op een hypocriete en cynische manier gebruik te maken van deze misdaad als voorwendsel tot een ronde militair spierballengerol dat enkel de verdediging van hun eigen belangen dient. Met het bijkomend risico zo krediet te geven aan de propaganda van het regime en zijn bondgenoten die Al-Assad voor een “anti-imperialist” willen laten doorgaan, en zo het regime te versterken.

Barak Obama en de andere westerse leiders doen het voor alsof ze voor de democratie vechten. Maar een van hun beste bondgenoten in de regio is Saoedi-Arabië, dat nog niet lang geleden de democratische beweging in Bahrein onderdrukte. In de realiteit komen de imperialistische machten op voor een oplossing “op zijn Jemenitisch”, waarbij de kern van het regime en haar repressieapparaat behouden zou blijven, en tegelijk de aandacht wordt afgeleid van de neoliberale politiek die het regime tegen de werkende bevolking voert.

Het afwijzen van de imperialistische bombardementen en het in herinnering brengen van de Amerikaanse leugens volstaan op zich niet om een linkse opstelling tegenover het conflict in Syrië uit te werken. Dit wordt bijvoorbeeld goed getoond door de stellingname van het uiterstrechtse Front National in Frankrijk dat zich ook tegen een interventie verzet.

De SAP-LCR roept de linkerkant op het Syrische volk te steunen tegen zowel haar directe vijanden – de dictatuur van Al Assad en zijn bondgenoten – als zijn indirecte vijanden, het imperialisme dat enkel zijn eigen belangen voor ogen heeft, of Qatar en Saoedi-Arabië die net als het regime zelf het revolutionaire proces willen laten degenereren tot een sectair, confessioneel conflict.

De heroïsche strijd van het Syrische volk kadert, net zoals dat van de andere volkeren in de regio, in het kader van een revolutionair proces op lange termijn in de Maghreb en Machrek. Deze strijd is zowel civiel, ongewapend – iets wat in de media maar al te dikwijls wordt weggemoffeld- als, uit overlevingsdrang, gewapend. Ongeacht hun onderlinge rivaliteiten hebben het imperialisme, zijn bondgenoten, de dictatuur van Bachar en degenen die zijn regime steunen, een gemeenschappelijke doelstelling: de revolutionaire brand doven die in deze strategische zone is uitgebroken, van Tunesië tot Bahrein.

De strijd van de volkeren tegen onrechtvaardigheid, ongelijkheid en dictatuur doet alle gevestigde machten beven. Ze bedreigt de neoliberale orde, in de regio en daarbuiten. Het is deze strijd, en niet die van één van de verschillende “kampen” van regeringen, die links en de arbeidersbeweging met al haar krachten moet ondersteunen. Als de linkerkant hierin faalt, laat ze het terrein vrij voor de integristische reactionairen. Elke dag komt er meer geweld en haat bij, en riskeert de situatie in Syrië verder te verglijden, ondanks het verzet van het Syrische volk tegen zulke suïcidale dynamiek.

Voor het recht van de democratische krachten in Syrië op zelfverdediging! Geef hen de medicijnen, voedsel, communicatiemiddelen en wapens die ze vragen!

Voor de overwinning van de revolutie van het Syrische volk voor vrijheid, waardigheid en sociale rechtvaardigheid!

Weg met Bachar! Buitenlandse machten: Handen af van Syrië!

Neen aan imperialistische bombardementen op Syrië! Steun aan de strijd van het Syrische volk vo

Contributed by SAP-LCR

woensdag, 28 augustus 2013 - Last Updated woensdag, 28 augustus 2013

SAP-LCR, 28 augustus 2013